

Kontakt met Kootje

Vrolijk spel in drie bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KONTAKT MET KOOTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

WILLEM DE VRIES, boekhouder	40 - 45 jaar
DIEN, zijn huishoudster	35 - 40 jaar
JOLANDA, zijn nichtje	18 - 22 jaar
YVONNE, de hartsvriendin van Jolanda	18 - 20 jaar
KRELIS DE BOER	55 - 62 jaar
LENA, zijn vrouw	55 - 60 jaar
KOOTJE, hun dochter	28 jaar
HANNES, hun schoonzoon	30 jaar

AANKLEDING:

Het stuk speelt zich af in de gezellige huiskamer van onze vrijgezel Willem. Rechts op het voorplan staat een bankstel met een salontafeltje.

Links een huiskamertafel met enkele stoelen.

Tegen de achterwand staat een wandmeubeltje, waarin wat boeken. Verder wat schemerlampen en wat repro, ducties aan de muur..

Er staat een werphengel tegen de achterwand.

De deur achter links gaat naar de keuken.

Achter rechts gaat naar de slaapkamer van Willem en de achterdeur gaat naar de "vestibule" en is tengevolge daarvan de z.g. "algemene opkomst".

PERSOONSBESCHRIJVING:

Willem is een vlotte vent, die het aanzien best waard is. Hij heeft echter één afwijking, n.l. zijn angst voor vrouwen, als gevolg waarvan hij nooit is getrouwd.

Dien is zijn eerste klas huishoudster. Een knappe vrouw, die geboren is voor de rol van huisVROUW, maar niet voor huisHOUDSTER.

Jolanda. Een prachtmeid. Type verleidstertje, maar ze weet precies hoever ze kan gaan.

Yvonne. Het "enfant terrible". Spreekt graag in "sex"- termen. Ze is door haar ontwapenend optreden echter nooit ordinair. Ze wordt ook wel Vonkie genoemd, omdat ze dikwijls de meest spitse ideeën lanceert.

Krelis. Een nette vent met een overdosis humor, die in dit stuk een bullebak van een boer speelt en dan ook wat "plat" spreekt; evenals:

Lena, die haar man in alles volgt. Ze speelt een bijzonder domme onnozele rol, die goed volgehouden moet worden. Haar mimiek dient zich hier bij aan te passen.

Kootje is een flink vrouwtje, maar ze heeft zich enorm toegetakeld. Ze is getooid met een onmogelijke pruik en is voorzien van een fiks aantal sterk aangezette sproeten; evenals:

Hannes, die blijkbaar het zwarte garen ook niet heeft uitgevonden.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat legt Dien de laatste hand aan de ontbijttafel en zingt of fluit daarbij een modern deuntje. Op de tafel staat de normale ontbijtboel. Verder de krant en wat brieven. Op het wandmeubel achter staat een draagbare radio.)

DIEN *(gaat naar de deur rechts, waar ze opgewekt roept)*: Mijnheer, uw ontbijt is klaar!! *(Dan gaat ze weer terug om nog wat aan de ontbijttafel te doen.)*

WIM *(komt na enige tijd van rechts. Hij is nog in pyama met een kamerjas eroverheen, draagt pantoffels en heeft een strooien hoedje op. In zijn hand heeft hij een geel jasje van een regenpak. Hij kwakt jasje en hoedje achteloos op de bank en scharrelt naar de ontbijttafel. In het voorbijgaan geeft hij een klap op de draagbare radio, die reeds van te voren is afgestemd op Hilversum III en die nu zachte, niet storende muziek ten gehore geeft.)*

DIEN *(heel vrolijk, zingt)*: Goeie morgen, mijnheer de Vries.

WIM *(bromt)*: Mogge, Dien... *(verbaasd)* Gut, wat ben jij vanmorgen officieel. En zo opgewekt... *(Hij zet zich aan tafel en smeert een beschuitje.)*

DIEN *(haast zich om een kopje thee voor hem in te schenken)*: 't Is een héérlijke zonnige morgen, ik geniet...! En? Lekker geslapen??

WIM *(bromt)*: Ach, in bed ben ik maar een tobberd, Dien.

DIEN *(droog en met een bedoeling)*: Oh... vandaár...?

WIM: Hè? Wat bedoel je met... vandaar??

DIEN: O,... niks...!

WIM: De meisjes liggen zeker nog te ronken, hè? 't Is zonde, met zulk weer.

DIEN: Mispoes! De meisjes waren vanmorgen om zes uur al op. Ze zijn naar het zwembad.

WIM *(bromt)*: Allemaal drukte met die meiden! Ik had er helemaal niet op gerekend.

DIEN: Dat hebben ze gisteren toch uitgelegd? Ze hadden zo maar ineens zin om een weekje bij hun oompie te logeren. Da's toch leuk?

WIM: Bij hun oompie? Yvonne is anders geen nichtje van me, hoor.

DIEN: Nee, dat weet ik ook wel. Maar u moet toegeven, 't is een schat van een meid.

WIM *(bromt)*: Ik hou er anders niet van om jezelf zo maar uit te nodigen.

DIEN *(sussend)*: Ach, ouwe brombeer. Je vindt het best leuk met twee van die woelwaters in huis.

WIM: Ze stuurden bijna mijn visdag in het water.

DIEN: Dat is toch opgelost! U mocht gaan vissen. En zij zouden de dag

wel doorbrengen. Vandaar dat ze zo vroeg zijn gaan zwemmen natuurlijk.

WIM (*die tijdens dit gesprek in de krant heeft zitten neuzen, legt deze nou neer en opent een van de brieven*).

DIEN: Oja, hoe laat wilt u eten vanavond?

WIM (*bromt*): Ik eet niet thuis.

DIEN (*verontwaardigd*): Wat is dat nou? Nee dat kunt u niet doen, dat zou erg onbeleefd zijn tegenover uw gasten.

WIM (*nors*): Ik heb toch niet gevraagd of ze wilden komen?

DIEN: Waarom bent u nou zo kribbig?... (*als ze geen antwoord krijgt*.)
Nou ja... dan zal IK de meisjes wel vermaken... (*naar deur links*).

WIM (*schiet in de lach*): Hahaha, wat een mens...

DIEN (*bij de deur, beledigd*): Wel ja!! Gaat u me nou nog beledigen ook?

WIM (*kijkt op van de brief*): Hè...? (*lacht dan*) Nee, ik bedoel jou niet... (*verklaart dan*.) Ik heb hier nog een brief op mijn huwelijksadvertentie. Wel een beetje laat, maar ze zal ook gedacht hebben, beter laat dan nooit! Moet je horen!! (*leest*) Ik heet Mien! Ik ben in de dertig. Ik heef twee jonges! Ik ferlang naar een liefe man! Al een hele tijd. Ik heef een goed lijf, . zegt me moe, en .die ken het wete. Toch heef ik nog nooit een man gehad... (*hij kijkt op, denkt na, droog*) Zou ik tóch wel eens willen weten, hoe ze aan die twee jongens komt! (*vouwt de brief dicht*) Nou ja... ik heb nu al een afspraak gemaakt, anders zou ik misschien uit nieuwsgierigheid nog geschreven hebben. (*Verscheurt de brief en gooit hem in de prullebak die rechts bij de bank staat.*)

DIEN (*een beetje kribbig*): Welja...! Ik zou me schamen!

WIM (*zit weer aan tafel*): Waarom?

DIEN: U op uw leeftijd.

WIM (*verbaasd*): Wat mankeert er aan mijn leeftijd, Dien?

DIEN (*nu weer leuk*): O, niks! Een beetje belegen, misschien!

WIM: Ach jij... (*opgewekt*) Nee, dan die brief van Kootje! Die was pas gezellig!

DIEN: Pas maar op!

WIM: Ik weet wat ik doe!

DIEN: Dat zou dan de eerste keer zijn!

WIM (*kijkt haar een beetje verbaasd aan*): Dien, laat me nou toch! Nou hèb ik eindelijk eens kontakt met een vrouw...

DIEN (*leuk*): Ja ja,... Kontakt met Kootje! (*schiet in de lach*) Het lijkt wel een titel van een sexboek! Kontakt met Kootje! Auteur: Willem de Vries!

WIM (*praat eroverheen*): 't Zal me toch benieuwen hoe ze reageert op mijn brief.

DIEN (*beetje beledigd*): U met uw Kootje! Wat is het eigenlijk voor een griet?

WIM (*boos*): Griet??

DIEN: Ja, griet! Uw Kootje heeft niet eens een foto meegestuurd en dat zegt volgens mij voldoende. Dat mens is natuurlijk nog te lelijk om mee te helpen onweren!!

WIM: Ach, die foto is ze natuurlijk in d'r haast vergeten! En bovendien: wat zegt het uiterlijk nou?

DIEN (*hatelijk*): Gelijk hebt u! Het uiterlijk zegt niets, maar het is toch mooi meegenomen als een vrouw er een beetje appetijtelijk uitziet.

WIM: We wachten maar rustig af, Dien!

DIEN: Zo is het! Hebt u er trouwens al aan gedacht wat de meisjes van uw trouwplannen zullen zeggen?

WIM (*schrikt*): Verhip! Dáár zeg je wat! Als die erachter komen, ben ik nog niet jarig! Ik hoop niet dat jij je mond voorbijpraat!

DIEN: Van mij horen ze niks. 't Is het beste om de eerstvolgende week nog maar geen contact te maken! (*hatelijk:*) Met mooie Kootje!

WIM: Natuurlijk! Volgende week zaterdag gaan de meisjes weer weg. (*lachend*) Dus Kootje zal nog even geduld moeten hebben. (*Dan gaat met een vaart de achterdeur open en de twee meisjes stormen binnen als een wervelwind.*)

JOLANDA (*joelt, terwijl ze Wim door de haren woelt*): Hoei, die langslaper! Verdikkie, zit je nou nóg in je nachthemd? Ik dacht dat je zou gaan vissen?

YVONNE: Jollie toch! Begrijp dat toch! Met zo'n vrouw in huis ga je niet zó vroeg vissen! (*ze leunt over z'n schouder en drukt hem een kus op de wang*) Goeie morgen, ouwe snoeper!!

WIM (*fatsoeneert zijn haar*): Nou nou! Kan het niet een beetje minder.

JOLANDA: Ben je mal? We zijn zo uitgelaten! Heerlijk gezwommen! Eindelijk kunnen we van alles doen wat we thuis niet mogen!

YVONNE: Wat kijk jij sip Dientje? Met het verkeerde been uit bed gestapt?

DIEN (*leuk*): Ikke niet! Ik glij altijd voorover m'n bed uit.

YVONNE: Is dat waar oom? Heeft u zo'n buiklanding al eens gezien?

DIEN: Nee, daar heeft ie niet de minste belangstelling voor, hè mijnheer?

WIM (*bromt wat*).

JOLANDA: En Dien, kan jij Wimpie nogal onder de duim houden? Denk erom, niet teveel vrouwen in huis. laten hoor. Daar kan-ie niet tegen, hè Willem?? (*en ze strijkt weer zijn haar in de war*)

WIM (*gemaakt boos*): Als jullie zo aanhalig blijven, dan weet ik wel wat me te doen staat.

YVONNE: Oja?? Wat dan wel ventje?

WIM: Ik stap in mijn weekendboot en ga een hele week vissen! Dit hou ik nooit vol!

YVONNE: Dat meent u niet! U bent veel te blij met twee van die schattige vrouwtjes in huis.

JOLANDA: Kunt u lekker mee opscheppen in het dorp! *(ze danst door de kamer)* Hè hè! Eindelijk eens onder de dwang uit! Eindelijk geen ouwetjes die van alles verbieden! Ik ben van plan om deze week héérlijk uit de band te springen!

WIM: Ho ho, daar is geen schijn van kans op! Jullie krijgt het bij mij niet gemakkelijk. Ik zal jullie flink onder de duim houden!

YVONNE *(lachend)*: Wimpie, je vergist je! Daar is geen duim groot genoeg voor! We doen zalig ons eigen zin!

DIEN: Dan heb je toch buiten de waard gerekend!

JOLANDA *(verbaasd)*: Welke waard bedoel jij, Dien?

DIEN *(wijst op zichzelf)*: Deze waard! Als het te dol wordt zal ik wel ingrijpen!

YVONNE: Hé, wat is dát nou? Hou jij oompie de hand boven het hoofd? Zeg, je bent toch niet verliefd op hem?

WIM *(staat op)*: Ik zal maar eens... *(en hij gaat naar de deur rechts)*.

JOLANDA: Oh, Wimpie, dat is waar ook! Er stond vanmorgen vroeg al een telegrambesteller op de stoep. *(ze haalt het telegram tevoorschijn uit haar badtas die ze bij het binnenkomen op de bank heeft gekwakt)* Alsjeblieft.

YVONNE: Waarschijnlijk van die grote snoek! Met de boodschap dat-ie niet langer op je kon wachten!

WIM *(terug in de kamer, opent het)*: Lieve help. Ook dat nog! *(Het telegram ontglipt zijn vingers en dwarrelt op de grond. Wim loopt geslagen naar de deur rechts en verdwijnt.)*

DIEN *(loopt bezorgd naar hem toe)*: Toch niets ernstigs mijnheer? *(maar Wim is al weg)*.

(Jolanda en Yvonne stoten elkaar grinnikend aan, zodat Dien het niet ziet. Dan, als Dien zich van de deur rechts afwendt:)

JOLANDA: Wat zou er zijn?

YVONNE *(droog)*: Daar ligt het telegram! Als je het leest weet je het ook!

JOLANDA: Ben je gek! Nee dat durf ik niet! Stel je voor dat er iemand... *(ze griezelt)*

YVONNE: Wil jij het lezen Dien?

DIEN: Ik denk er niet over!

YVONNE: Doe niet zo flauw. We moeten toch weten wat er aan de hand is? Misschien kunnen we oom wel ergens mee helpen!

JOLANDA (*griezelt*): Maar ik raak het niet aan!

YVONNE: Dan zit er maar een ding op... Dien! Ráap op!

DIEN (*aarzelend*): Zou je denken dat hij het-niet erg vindt als ik...?

YVONNE: Dien schiet op! Je bent nèt zo *nieuwsgierig* als wij.

DIEN (*raapt voorzichtig het telegram op en leest het. Haar gezicht drukt afschuw uit, maar ze zegt niets*).
(*Jolanda en Yvonne hebben elkaar weer aangestoten en hadden, terwijl Dien bukte, zichtbaar binnenpret.*)

JOLANDA (*nieuwsgierig*): Nou... èn...??

DIEN (*stopt het papier weg in haar schortzak en zegt nonchalant*): Oh... niks bijzonders!

YVONNE: Da's niet eerlijk! Ik heb zelf gezien dat je er van schrok. (*ze probeert het af te pakken*) Geef hier.

DIEN (*verdedigt zich*): Nee, je mag het niet weten.

JOLANDA: Wat is dat nou? Oom heeft nog nooit geheimen voor mij gehad.

DIEN (*geeft voorzichtig het telegram aan Jolanda*).

JOLANDA (*leest*): We komen eraan. Kootje. (*vraagt*) We komen eraan, Kootje? Wat betekent dat? Wie is Kootje?

DIEN: Ik weet het niet.

YVONNE: Da's niet aardig! Je hebt geheimen voor ons! Vertel op! Hoe zit dat in elkaar?

DIEN (*kribbig*): Ach, dat gedoe met die verdraaide trouwplannen ook!

YVONNE: Aha, wel wel!! Wat hoort mijn oor?

JOLANDA: Heb jij trouwplannen Dien?

DIEN: Nee, ikke niet!! Hij daar!! (*en ze wijst met haar duim over haar schouders in de richting van de deur rechts*).

JOLANDA: Bedoel je...? Néé, dat kan niet.

YVONNE: Waarom niet? Oom Willem is toch een man?

JOLANDA (*plechtig*): M'n lieve vriendin, jij kent mijn oom Willem nog niet zo lang, maar hij is als de dood voor vrouwen! En daarom weiger ik te geloven dat hij trouwplannen heeft!

DIEN: Jolanda, jouw oom heeft trouwplannen. Ik mocht het eigenlijk niet vertellen, maar nou jullie toch dat telegram hebben gelezen... Hij heeft een huwelijksadvertentie gezet.

JOLANDA: Dien, je liegt...

YVONNE: Een huwelijksadvertentie? In de krant?

DIEN (*een beetje kribbig*): Ja natuurlijk in de krant! Wat dacht jij dan?

YVONNE: Hè? (*dan nonchalant*) Oh, ik dacht op het damestoilet van de openbare leeszaal!!

DIEN (*moet ondanks haar narigheid toch even lachen*): Gekkie!!

JOLANDA: En heeft hij al antwoord gehad ook?

DIEN: Ja, van een zekere Kootje. En blij dat ie was!

JOLANDA: Heeft oom er iets van verteld, Dien?

DIEN: Nee, alleen dat-ie haar teruggeschreven had.

YVONNE: Heeft-ie ook haar foto laten zien?

DIEN (*proest*): Er was geen foto bij! Nou vraag ik je? Elke vrouw die er een beetje goed uitziet stuurt toch haar foto mee?

JOLANDA: Zo is het hoor Dien!

DIEN: Maar hij doet maar! Ik ga de bedden opmaken. (*en ze gaat door de achterdeur af*)

YVONNE (*gierend*): Alsjeblieft, wat heb ik je gezegd? Het werkt!

JOLANDA: Natuurlijk werkt het! Als jij een idee krijgt in dat gekke koppie van jou dan werkt het altijd.

YVONNE: En Dien is straal verkikkerd op hem. Heb je dat gemerkt?

JOLANDA: Ik heb niks gemerkt, maar dat zal wel aan mij liggen. Hoe laat verwacht jij ze eigenlijk?

YVONNE: Weet ik veel. Laat dat maar aan Annie over.

JOLANDA: Nou moeten we eerst...

WIM (*nu gekleed op van rechts*): O, zijn jullie er nog? (*hij loopt het telegram op de grond te zoeken*)

JOLANDA (*lief*): Oompie, zoekt u dit?

WIM: Hè... eh... ja... dat was ik verloren.

JOLANDA (*geeft telegram*): U bent er nog al van geschrokken hè?

WIM: Ach welnee, dat mag geen naam hebben.

YVONNE: Oompie, wie is Kootje?

JOLANDA: Vonkie, hou je mond.

WIM (*ontwikkend*): Wie is Vonkie?

JOLANDA: Zo noemen we thuis Yvonne wel eens. Omdat ze altijd van die pittige ideetjes heeft.

YVONNE: Nou weet ik nog niet wie Kootje is.

WIM: Hebben jullie dat ding (*wappert ermee in de hand*) gelezen?

JOLANDA (*onschuldig*): Eh... ja... ach, het lag hier toch maar wat op de grond te slingeren, hè?

YVONNE (*hangt aan Wim's arm*): Wimpie...? WIM: Wat moet jij nou weer van me?

YVONNE (*heel lief*): Wie is Kootje?

WIM: Eh... wel... Kootje is niks... ik bedoel: 't is niet belangrijk!

JOLANDA (*ook erg lief*): En wanneer is de bruiloft?

WIM (*wilde juist op de bank plaatsnemen, maar staat weer op als door een bij gestoken*): Hè... wat zeg je? Bruiloft?

JOLANDA: Ja... Om alles dan maar eens op een rijtje te zetten — Huwelijksadvertentie — Kootje... — Bruiloft!!

WIM (*nijdig*): O, is het weer zover! Heeft Dien weer gekletst?

YVONNE: O, da's gemeen! Dien heeft niks! *Wij* hebben...! Wij hebben Dien het vuur na aan de schenen gelegd. Ze kon er niet meer onderuit.

JOLANDA: Maar oompie. U bent toch een veel te gladde jongen om via een huwelijksadvertentie een vrouw te zoeken.

WIM: Ach kinderen, dat begrijpen jullie niet zo.

YVONNE: We begrijpen er alles van! Maar om nou via de krant... Brrr. Mij niet gezien. U had toch veel beter eens een visje uit kunnen gooien bij Dien.

WIM (*verrast*): Hoezo, weet zij dan een geschikte vrouw voor me?

JOLANDA (*lachend*): Zeg knulletje, het is je misschien nog niet opgevallen, maar Dien is zelf een vrouw.

WIM: Hè...? O, je bedoelt... eh... (*speelt dan mee*) Verdraaid... já! Ik heb al vaak gedacht als ik naar haar keek... wat sièn ik. Maar nou je het zegt... Ja hoor, Dien is een vrouw.

YVONNE: Nou, wat let je dan om...

WIM: Wáát?? Dien en ik?? Alsjeblieft, la-me niet lachen! Dien is toch geen vrouw voor mij!

JOLANDA: Onéé? En waarom dan niet? Kan ze soms niet koken? Je zal toch ook geen nachtmerries krijgen van haar smoeltje?

WIM: Nee, maar Dien is... ja, hoe moet ik dat nou zeggen?... Nou ja... eh... Dien is mijn huishoudster en ik kan toch niet...

JOLANDA: Met je huishoudster trouwen, bedoel je? Ik zou niet weten wat voor misdaad je daarmee doet.

YVONNE: Ho even Jollie. Ho even! Ik begrijp oompie heel goed! Nee, 't is waar, dat kan je niet doen! De burens zouden immers denken, dat je al lang vóór je trouwen met je eigen huishoudster naar bed...

JOLANDA: Yvonne ga je mond spoelen!

YVONNE: Sorry, Jollie, ik zal het niet meer doen.

JOLANDA: Maar wie zou Kootje met WE bedoelen?

WIM: Met wát...?

JOLANDA: Met WE. Er staat toch in dat telegram: WE komen eraan. Wie zou ze met WE bedoelen?

WIM: Ik weet het niet en het kan me niet schelen ook.

YVONNE: Hè, wat doet u nou ineens ongeïnteresseerd. En we zijn nog wel zo nieuwsgierig wat voor schoonheid u had uitgezocht.

WIM: Ze komt anders wel behoorlijk ongelegen.

JOLANDA: Omdat *wij* er zijn?? Daar moest u juist blij om zijn! Dan kunnen wij het gesprek gaande houden.

WIM: Dat is allemaal goed en wel, maar mijn visdag valt met al dit gedoe in het water.

YVONNE (*plagend*): Ja, mannetje. Dat had je van te voren moeten

bedenken. De huwelijks staat brengt wel wat verplichtingen mee!
DIEN (*achter op*): Niet voor het een of ander, maar als er veel snuiters met die Kóótje meekomen zullen we moeten zorgen dat er voldoende te eten is in het weekend. (*hatelijk:*) Of wou u ze op een houtje laten bijten!

WIM: Nou, dan ga je toch even naar de kruidenier.

DIEN: Ja, wacht nou eens even: Is het *mijn* Kootje of de uwe? *Ik* heb nog meer te doen!

YVONNE (*knipoogt naar Jonk*): Zo is het Dien! Laat Wimpie zelf de handen maar eens uit de mouwen steken.

WIM: Ik?? Wil je mij...?? Nee, dat kan je niet menen. (*tot de meisjes*)
Waarom gaan jullie niet?

JOLANDA: Nee, dat kan niet. Wij hebben een afspraakje.

WIM: Een afspraakje? (*droog*) Da's vlot.

YVONNE: Ja, we zijn uitgenodigd om straks te gaan zeilen met twee knullen.

WIM: En dat wou je doen zonder mijn toestemming? Wat zijn dat voor jongens?

YVONNE: Twee heel leuke knullen. We hebben ze vanmorgen in het zwembad ontmoet.

DIEN: Ik vind het maar griezelig! Twee wildvreemde jongens.

YVONNE: Niet wildvreemd. Ze hebben zich vanmorgen voorgesteld.

WIM: Hoe heten ze?

YVONNE: Dick en Kees van Mourik.

DIEN: O, dat is de tweeling van de notaris.

JOLANDA: Betekent dat dat er geen gevaar aan verbonden is?

WIM: Nou vooruit dan maar!

DIEN: Maar dan moet 11 naar de kruidenier.

WIM: Ik zal me wel weer opofferen.

JOLANDA: Wel ja, het is voor een goed doel.

DIEN: Ga dan mee naar de keuken, dan zal ik u het boodschappenlijstje geven. (*Wim met Dien links af.*)

YVONNE (*in opperste vrolijkheid*): Meid, Jol, het loopt op rolletjes.

JOLANDA: Ik moet het allemaal nog zien! Dit is het begin pas.

YVONNE: Een goed begin is het halve werk!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto